

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS.
Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici,
Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae
Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...**

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Hyemalis Et Verna Ab Adventu Ad Pentecosten. - Insertis aliquot
Allocutionibus Academicis

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

Discursus I. Dominica I. Adventus . Excitatorium Somnolentorum. Thema.
Hora est jam nos de somno surgere. Rom. 13. Respiciite & levate capita
vestra. Luc. 21.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47077](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47077)

JOANNIS LUDOVICI
SCHÖNLEBEN

Carnioli Labacensis, SS. Theol. Doctoris,
Protonotarij Apostolici, Archi-Diaconi Car-
nioliæ Inferioris.

HORÆ SUBSECIVÆ
DOMINICALES.

SIVE

Discursus Sacri de Tempore in E-
vangelia totius Anni.

DISCURSUS I.

DOMINICA I. ADVENTÛS

Excitatorium Somnolentorum

THEMA.

Hora est jam nos de somno surgere. *Ro. 13.*
Respicite & levate capita vestra. *Luc. 21.*

SYNOPSIS.

- I. Campanæ per idus interpola-
tos sonus, repentini eventus
index suscitât dormientes: *II. Somnus naturalis vivacissimè*
talem hodie nobis sonum ge- *nobis repræsental mortem,*
A *quod*

- quod vel ipsi agnoverunt gentiles, qui mortem seu lethum somni fratrem finxerunt.
- III. Ideò monet hodie Apostolus, ut surgamus à somno, q̄. a justis equè ac peccatoribus dictum est vigilate, cum etiam justis subinde dormitent.
- IV. Dormitatio verò justorum est quedam negligentia in servitio Dei; injustorum somnus est oblivio Dei.
- V. Hec inde proveniunt, quod nobis venenum aspidis somniferum propinet mundus, quo in gravissimum somnum indurationis prolabantur peccatores.
- VI. Id ex Chrysaorij infelici exitu, petentis Inducias usque mane, colligitur. Itaque ante supremam agritudinem e-vigilandum.
- VII. Quia justo Dei judicio fit, ut peccator, qui in vitâ oblitus est Dei, in morte obliviscatur & sui, uti Monacho illi Perusino contigit, de quo narrat B. Petrus Damiani.
- VIII. Respiciant ergo peccatores & levant capita, & recogitent sibi impendere ex alto gladium, qualis appensus fuit supra caput cuidam Regis fratris.
- IX. Et cum duæ horæ concessæ sint homini, una I A M, altera ALIQUANDO, utamur benè I A M ut felix sit ventura ALIQUANDO. Ne accadat nobis repente quod nuntio, qui coram S. Desiderio dum bibit corruit exanimis, quia venerat Hora.

Luc. 21.

Respicite & levate capita vestra.

I.

Audit? semel, & iterum lugubre campana sonat. Quam horridus sit nocte præsertim intempesta æris campanæ sonus per lentas ictuum vices repetitus experientia testatur. Perculsi repentino pavore profilimus è stratis, per compita discurremus, investigamus, inquiremus; num vel hostis ante urbis portas minetur excidium, an ortum fortè periculosum incendium. Una tunc omnium cura, se suaquè servare, pro viribus resistere, & instans malum averruncare. Hodie

die S. Mater Ecclesia simile prorsus fidelibus suis erigit Excitatorium. Auditis? exclamat Paulus in hodiernæ Missæ Epistolâ: *Hora est jam nos de somno surgere.* Auditis iterum? exclamat Christus in hodierno Evangelio: *Respicite & levate capita vestra.* Itanè profundus sopor aut mentis Lethargus non occupat, & in utramque stertimus aurem, ut gemino indigemus Excitatorio? ita sanè: *Somnus est præsens vita* inquit Chrysostratus. *Dormierunt somnum suum omnes viri divitiarum*: Canit Psaltes; & quia non omnes in mundo sunt viri divitiarum, observat Apostolus: *Inter vos multi infirmi, & imbecilles, & dormiunt multi* ad fideles & probos Corinthios scribens, quia scilicet etiam *quandoque bonus dormitat Homerus*: etiam probis sæpenumerò sopor aliquis obrepit, ut stimulis egeant ad virtutem, ut dormituriens in viâ perfectionis excitentur, & animosius currant. Omnibus igitur hodiè appensum est excitatorium tintinnabulum. *Hora est jam nos de somno surgere: Respicite, & levate capita vestra.* Omnes excitamur; boni & mali; probi & improbi; justi & peccatores; atquè isti præsertim, propter quos replicatur Excitatorij vox, & quidem posterior priore vehementior, ut quibus prior somnum non excussit, posterior saltem oculos diducat, & respiciant impendentem desuper gladium divinæ iræ. Quis verò sit somnus justorum & injustorum, & ad quam vigilantiam utriquè excitentur, ex præsentis discursu inte ligetis. Attendite.

Rom. 13.

Luc. 21.

Chrysostr.
serm. quod
carnis &c.
Psal. 75.

1. Cor. 11.

II. Somnus necessaria fragilis naturæ quies, sapientum calculo cognationem habet cum morte usquè adeò arctam, ut nihil sit in omni naturâ, quod frequentius nobis & vivaciùs mortem ponat ob oculos quàm somnus quotidianus. Deficimus ex

A 2

labori-

laboribus & molestijs ; languemus ex morbis & vulneribus , angustiamur ex metu & horrore malorum impendentium, terrefimus ex repentinis mortalium casibus: ominamur nobis mortem cum videmus efferri hodie , quos heri lætos conspeximus : sed hæc minimè ad experimentum certæ mortis nos ducunt: solus somnus vivam ejus repræsentat imaginem, cum dormientes conspiciamus omni sensuum externorum destitutos officio , instar cadaveris immotos jacere ; cum nos ipsi quantumcunquè reluctantes succumbimus, & somni necessitate opprimimur ; & exprecti cogitamus nos hominis umbram vel statuam potiùs, quàm homines jacuisse. Id nequè gentilium cogitationes fugit, ut Poëta cecinerit :

Virg 6.Æ-
neid.

Pressitquè jacentem

Dulcis & alta quies, placidæquè simillima morti.

Ovid. 2.
Amo. El. 9.

Et Ovidius amans :

Stulte quid est somnus , gelidæ nisi mortis imago ?

Hom. Odif.
v.

Eadem phrasi Homerus appellavit somnum *morti proximè similem*. Menander verò : *mortis præmeditationem*. Quin Seneca Tragædus somnum nominat *mortis fratrem* :

Sen. Heu.
fur.

Frater duræ laugide mortis

Et alloquens ipsum somnum canit :

Pavidum lethi genus humanum

Cogis longam discere mortem.

Quasi somnus foret brevis mors, & experimentu longæ mortis. Pausanias refert visam à se Olympiæ noctis statuam figurâ habituquè mulieris , quæ dextrâ tenebat puerum album, sinistrâ nigrum cum filios, utrumquè dormienti simillimum, quorum nigro nomen *Letbum*, albo *somnus* adscriptum erat. Verè duræ mortis frater est somnus , non tam similis quàm

pe-

penè idem ; & quem Coluthus *mortis asseclam*: Tertulianus *mortis comitem*: rectiùs dixit Prudentius *formam mortis perpetis*, quod à morte solo tempore videatur differre, cum ad breve tempus id præstet, quod in perpetuum à verâ expectandum est morte. Hinc Gorgias Leontinus, cum sentiret somnum sibi lethalem obrepere, interrogatus ab amico ponè assidente, quo pacto se haberet? respondit: *Jam somnus incipit me suo fratri tradere*.

III. Non eò hæc tendunt, quasi vellem vos excitare à somno naturali, excitare à morte; nec fuit illa cogitatio Apostoli monentis in hodierna Epistola. *Hora est jam nos de somno surgere*: nec Christi cum dicebat: *Respicite & levate capita vestra*: Sed justis æquè ac peccatoribus dictum id est; quasi *vigilate*. Obrepat subinde etiam justis nonnulla in virtutis progressu somnolentia, ab hac seipfos quotidie excitant, & cum decumbunt, dicunt imitatione Iusti Lipsij: *Ad lectum ad lethum*. Vigilandum est, quia nescimus quâ hora Dominus venturus sit. Congregandæ virtutes, augenda merita ut parati inveniamur. Decem virgines exhibet nobis textus Evangelicus, quæ se paraverunt ad nuptias. Harum verò erant quinque prudentes, & quinque fatuæ: & pariter *Dormita-verunt omnes & dormierunt*. Author Imperfecti per quinque prudentes virgines intelligit homines spirituales, & DEO charos; per quinque fatuas verò homines carnales, & sensualibus cupedijs addictos. Origines, Hilarius, Hieronymus quinquè prudentum nomine signari docent fideles Christianos, qui cum fide exercent opera bona: quinquè verò fatuarum nomine intelligunt fideles, qui fidem habent sine operibus. Hæ *dormita-verunt omnes & dormierunt,*

Coluth. de
raptu Pro-
serp. Ter-
tull lib. de
anima
Prudent.
hymn. 1.
Caten.
Ælian. lib.
hist.

Auth. Imp.
ap. Mal-
don.

Hilar. &
Chrys.
in Matth.
August. E-
pist. 120.
Basil. Mo-
ral c. 5.

non solum somnum mortis, uti interpretantur Hilarus, Augustinus, Chrysostomus, Basilius, sed alia somnum torporis & negligentia; alia somnum peccati & impoenitentia, ut Author imperfecti exponit; & dum prudentes cessarunt a vigilia & solitudine in profectu spirituali, fatuae ne quidem de necessarijs sollicitae ad quietem piaculari fociordia se composuerunt. Audite itaque iusti & peccatores: *Hora est. Respicite & levate capita vestra.* Audite praesertim peccatores, ad quos potissimum hodie nus collimat sermo. Nam

S. Aug. in
Psal. 62.

IV. Negligentia in servitio DEI oscitantia quaedam & dormitatio est, at vero vita peccaminosa miserandus est animae somnus, & mortiferi genus Lethargi, quo dum sopitur anima, in aeternum saepe indormit interitum *Illud*, monet sapienter Augustinus, *illud cavere debemus, ne ipsa anima nostra dormiat. Malus enim est animae somnus. Somnus animae est obli-visci Deum suum.* Nihil periculosius homini alienis exposito insidijs, alienis odijs obnoxio, quam somnus: obruitur quippe ab hoste nihil metuens, ligatur, fauciatur, spoliatur, perimitur facili negotio, qui sui securus etiam armatus jacet. *Talem reliqui qualem inveni*, ajebat Epaminondas, cum militem vigiliae destinatum somno immersum deprehendens gladio confixisset. Longe periculosius malum oblivio DEI, & impoenitentia in longum protracta, qua ceu gravi lethargo anima oppressa indormit & adveniente fatali hora talis relinquitur, qualis invenitur. *Ne tardes ergo converti ad Dominum, & ne differas de die in diem: subito enim veniet ira illius, & in tempore vindictae disperdet te.* Monet Ecclesiasticus. *Hora est jam nos de somno surgere:* clamat Paulus. *Respicite*

Brus l. 6.
c. 8.

Eccles. 5.
v. 9.

spicite & levate capita vestra, hortatur æterna sapientia. Quotidiana eaque repentina mortalium funera, miserandi multorum casus idipsum ingeminant, & nos tamen veluti per syngrapham assecurati de vita supino indulgemus otio, alto immerfi animæ somno infertimus, nec expergiscimur donec fatalis hora incautos opprimat.

V. Nempè venenum soporiferum nobis propinat mundus, quo nos fragilitatis humanæ faciat oblivisci, ut nimium securi dormiamus in nostrum exitium, & in deplorandum interitum prouamus: intenti præsentibus, futura non providemus. *Aspis* juxta Plinium, venenum homini, quem mordet, instillat; quo in somnum prolapsus non amplius evigilat. Tale venenū oblivio Dei est, & longa impœnitentia, sopore necat, quiete fallit, securitate extinguit. Hugo Cardinalis aptè in rem nostram: *Aspis est Somnifera, quia quem momorderit, vadit ad interitum. Delectatio intelligitur per aspidem, quæ dormire facit, & dormiendo mori.* In omni peccato aliqua intervenit delectatio ut docet S. Thomas: neque enim peccaret homo, si sentiret in peccando molestiam. Omne proinde peccatum *aspis* dici potest, lethalis somni conciliatrix, quæ dulci veneno inducit oblivionem DEI, & impœnitentiam, trahens post se alterum somnum, æternam mortem. O quot hoc veneno sopiti, hoc somno oppressi in utramquæ stertunt aures, vix unquam excitandi! Miraculum est peccator inveteratus, qui DEI sui oblitus abiit post desideria animæ suæ, & fræna laxavit cupiditatibus, diuturno peccatorum exercitio, velut lethifero oppressus somno, si aliquando ad frugem redeat, si respiciat & levet caput suum, oculos aperiat, evigilet.

VI. Nun

Plin. lib.
21. c. 31.

Hugo
Card. in
Psalt. 90.

D Thom.
1. 2. q. 42.
a. 2.

S. Georg.
Dial. lib.
4. c. 38.

Greg. hom.
12. in E-
vang.

S. Greg. lo-
co cit.

VI. Nunquamne audistis infelicem illum Chrysaorij somnum, de quo S. Gregorius fidem facit? Procrastinata ille poenitentia cum vitam omnibus diffluentem flagitijs exegisset, ac morbo lethali correptus, jam morti proximus multis sese videret cinctum infernalibus spectris, exclamavit repetitis vocibus *Inducias usque mane: Inducias usque mane*. Sed incassum, quia ut ait Sanctus: *Inducias petijisse non profuit*. Tardè nimis petebantur induciæ, cum ultima vitalis clepsydræ stilla fluxit. Inter illos quippè clamores sese volutans in lecto expiravit. Ah infelix! quid *usque mane inducias?* quid craftinum expectare? *Iam*, nunc, eo temporis momento agenda erat poenitentia, cum vitalis adhuc spiritus supererat; cum patiens. DEUS horrificâ visione contritum cor expectabat. *Qui poenitenti veniam sponndit, peccanti diem craftinum non promisit*, inquit idem S. Gregorius. Quamdiu igitur vires suppetunt, sanitas integra est, sensus vigent, memoria firma, intellectus suæ functioni idoneus non vacillat, hoc ipso *Iam* hoc ipso *Nunc*, evigilandum è somno, tergendî oculi, agenda poenitentia. *Ecce hunc diem* (iterum monet Gregorius) *hunc diem de quo loquimur, ad inducias conversionis accepimus*. Hac die hac hora renuntiandum vitijs, termini ponendi cupiditatibus, agenda seria poenitentia, ne cum seram agere volueris non sit seria. Heu quam difficilè ægroto quem morbus cruciat, curæ domesticæ distrahunt, charorum sollicitudo perturbat, memoria pristinarum cupediarum titillat! cum omnia languent membra, memoria labitur, rationis usus confunditur, cogitare de seria poenitentia, evigilare ex infelici lethargo! Idcirco monet appositè Augustinus, ut recogitemus:

temus : *Cum in extrema ægritudine fuerimus , ò quàm poenosum , ò quàm durum ò quàm lachrimabile erit nobis pœnitere , & dolere de malis commissis , & de bonis omis-*

*S. Aug.
serm. 48.
ad FF. in
Erem.*

VII. Sed nihil æquè peccatori somnolento formidandum est , quàm ne in extre mo articulo , iusto DEI iudicio deferatur. & *qui in vita oblitus est DEI , in morte obli-viscatur & sui* , ut loquitur Augustinus. Fidem faciat assertæ veritati , quod omni fide dignissimus testis B. Petrus Damiani recenset. In Perusino , inquit , Monasterio Sancti Salvatoris , cui nuper & ipse præfui , Monachus paulò ante fuerat nomine Guzino , astutus nimis , sæcularibus contentionibus vehementer intentus. Hic dum & immutandis Abbatibus , & fratribus perturbandis æstuans non quiesceret , ad hoc usquè pervenit , ut Diaboli ad superandos æmulos patrocinium quæreret , ejus Ditioni etiam se corporaliter manciparet. Cui tamen seductor spiritus ante promisit , quod tertio die priusquam moreretur , suum exitum sibi nuntiaret. Credidit infelix , & diu postmodum vivens ita sub hac deceptoris securitate permansit. Tandem in ægritudinem lapsò adfuit seductor , & futurum , sicut sponderat , obitum nuntiavit. Protinus ille advocatis fratribus , quæ cum nequissimo pepigerat spiritu per ordinem recenset. Cumquè illi instarent , ut ageret pœnitentiam , confiteretur , DEUM placaret , repentè ipse labebatur in somnum , ut nec pulsu nec clamoribus excitari possèt. Illis verò conticescentibus , & alia diversa quæ pœnitentiam non concernerent loquentibus , expergefactus respondēbat , & colloquebatur. Sed mox iterùm auditò pœnitentiæ nomine obrigescebat , insensibili cor-

*Aug. serm.
de SS. In-
noc. B.
Pet. Dam.
To. 3. Bibl.
PP.*

B

reptus

reptus sopore, donec horrendæ morti traditus, in ejus devenit potestatem, cui se pridem devoverat. Id ex eo manifestum fuit, quod per plures noctes nigra canum turba non cessavit ejus sepulturæ assistere, & quasi depositum custodire. Ah infelicem animam! quæ post multorum annorum scelestam vitam, nocta nihilominus per misericordiam divinam inducias, in lethalem demersa somnum obrigit, suo exitio, nostræ cautelæ, ut salubrius amplexi consilium, dum tempus habemus operemur bonum: cum hora est surgamus à somno, respiciamus & levemus capita nostra, ne subito veniat ira illius & in tempore vindictæ disperdat nos.

Joël, I. v. 5.

VIII. *Respiciite ergo & levate capita vestra, justi æquè ac peccatores. Expergiscimini ebrij, & flete, & ululate omnes, qui bibitis vinum in dulcedine.* Adde ego: Expergiscimini avari, gulosi, superbi, invidi, lascivi, iracundi, Blasphemi, detractores, perjuri, violatores legis divinæ, pauperum oppressores, immiserordes, piorum persecutores, expergiscimini & flete & ululate, dum tempus habetis. Impendet capiti vestro gladius divinæ iræ, *Respiciite & levate capita vestra.* Ferunt Regem fuisse, qui omnibus delicijs affluens, nunquam tamen ridere est visus. Hunc frater ex composito interrogavit: Ecquæ causa mi frater mœroris tui, quod in summâ voluptatum affluentia, & ne quidem in communi tuorum lætitia inter hilares jocos in minimum risus signum solvaris? Rex dilato in alterum diem responso, profundam foveam ignitis impleri jussit carbonibus, desuper sellam vetustate corruptam & fragilem statuit, ponè mensam Regio epularum apparatus instructam, ex alto acutum gladium tenui filo suspendit; dein fratrem in sella

Spec. Ex-
empl. Dist.
9. ex 209.

Iâ confidere jussit, quatuor sâellitibus strictis gladijs
minaci vultu circumstantibus, quorum unus in pe-
ctus, alter in dorsum, alij in dextrum & sinistrum la-
tus mucrones intenderent. Adstabat mensæ chorus
Symphoniacorum, qui varijs instrumentis aures
mulcerent, & ad lætitiâ animarent. Tum Rex ad fra-
trem conversus. Fruere nunc voluptatibus frater, e-
pulare, oblecta aures concentu Symphoniaco, jocos &
gaudijs delectare. Ah inquit ille, quale hoc volupta-
tum theatrum, quæ lætitiæ scena? In fragili sellâ con-
fideo, infernè ignem video, in quem levi motu im-
pelli possum, supernè gladius imminet capiti à tenui
suspensus filo, quo rupto fatalis me manet ictus: un-
diquè in me vibrantur acuti gladij, qui unico tuo im-
perio me possunt fauciare & neci dare. Tunc Rex.
Et miraris inquit, mi frater, quod ego in summâ for-
tunâ constitutus, delicijs omnibus abundans, à risu
tamen & jocos abstineam, qui longè majorem timo-
ris causam habeo quàm tu modo. Infernè contem-
plor ignitum barathrum peccatoribus præparatum,
supernè aspicio vindicem Dei gladium & judicium
in quo omnium mearum actionum rationem red-
dam; sedeo in throno Regio sed fragili, è quo mo-
mento possum excidere; post me video peccata præ-
terita, quæ conscientiam meam pungunt, ante me vi-
deo mortis fatale telum, quod evadere non possum.
A sinistris video dæmones, qui die noctuquè quærunt
animam meam: à dextris contemplor Angelos, quo-
rum bonas inspirationes sæpè contempsi, & metuo,
ne fiant mei accusatores. Et cum ista infra, supra, &
circa me considero, quomodo vis ut risu & jocos de-
lecter? Tam salubri monito Rex fratrem dimisit, &
nos unâ edocuit, ut expergefacti à somno peccato-

rum surgamus dum Hora est, evigilemus dum tempus est, hoc *Jam*. hoc *Nunc*, & dicamus cum Psal-
te: *Dixi nunc cœpi*. Excutiamus veternum ab anima,
& gladium, qui desuper à vitæ filo pendet, metua-
mus. *Respicite & levate capita vestra. Hora est JAM*
nos de somno surgere. Duæ

IX. sunt horæ, quas Deus omni homini con-
stituit. Una est *Jam* in præsentī sæculo, brevis qua
nobis offert misericordiam; altera est *Aliquando* in
futuro sæculo sine fine, in qua exercet justitiam. Uta-
mur benè ista quæ *JAM* est, ut felix nobis obtingat
illa quæ *Aliquando* ventura est. *Magna est Dei severti-
tas post judicium, cujus ante judicium incessabilis est mise-
ricordia*: Inquit Augustinus. Ergò dum tempus ha-
bemus, operemur bonum, dum Hora est *JAM*
de somno surgamus, ne in lethargum lapsi mortif-
erum æternum obdormiamus. Surge qui dormis:
quod olim Diogenes conspiciens adolescentem neg-
lectius dormientem, & baculo pungens, Homeri car-
men dixit:

Surge; Ne quis dum dormis à tergo infixit hastam.
id ego hodie repeto mutatis parumper vocibus:

Ne mors dum dormis figat post terga sagittam.

Repeto iterum cum Apostolo: *Hora est*
JAM nos de somno surgere. Surgamus, ne inopinata
mors fatale telum in nos torqueat, uti accidit illi qui
litteras deferebat Maurinio cuidam comiti. Deam-
bulabat S. Desiderius Episcopus Caturcensis ad ripam
Oltis fluvij, & audivit vocem unacum adstantibus è
fluvio emissam. *Hora venit homo non venit*. Cir-
cumspectantibus undiquè nullum hominis alicujus
vestigium. Non multò post à longè visus accurre-
re eques, & cum ad ripam venisset rogatus quo per-
geret:

S. Aug.
serm. 22.
de vert.
Dom.

Auth. vite
S. Desid.
c. 10.

geret : Ad Maurinium inquit Comitem festinanter
jussus sum properare cum litteris. Ad quæ S. Desi-
derius : *Sustine paulisper fili quousquè litteræ scribantur ,*
ego quoquè epistolam dirigere volo, nunc Jam ibis. Loque-
batur adhuc Desiderius , cum ille colorem mutare ,
rubere, palpitare, mixtum aqua poscere cœpit. Al-
latumquè illicò vinum respuens, guttam aquæ cla-
mare cœpit, & porrectâ aquâ bibens corruit ac ex-
spiravit, quia venerat *Hora.* Ex quâ occasione S.
Desiderius circumstantes monuit, ut omni horâ pa-
rati essent, quia quâ horâ non putamus evocandi fu-
mus ad Dei tribunal. Igitur nos dum adhuc *Hora*
est. Evigilemus ad sonum Excitatorij, aperiamus
oculos, levemus capita, metuamus divinam iram :
verbo *surgamus, Hora est.*

DISCURSUS II.

Dominica II. Adventûs

Fasciæ Sepulchrales.

T H E M A.

Cæci vident, Surdi audiunt, Mortui
resurgunt. *Matth. II.*

S Y N O P S I S.

I. Excitamus iterum à som- nolentia peccatorum, ut præ- paremus unigeniti Dei vias.	III. Quibus omnes anime facul- tates ligantur, dum per con- suetudinem peccata pecca- tis accumulanti, ut difficili- mè excitentur.
II. Somnus naturalis est liga- mentum omnium sensuum : <i>Poëtis Noctis & Erebi filius ;</i> peccatoribus funis, restis, ca- tena, fasciæ mortales.	IV. Tres mortuos Christus exci- tauit,

B 3

tavit,